

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antonini Liberalis Transformationum congeries

Antoninus <Liberalis>

Basileae, 1568

VD16 A 2960

Phlegontis Tralliani, Caesaris liberti, de Mirabilibus & longæuis Libellus:
Gvilielmo Xylandro Augustano interprete.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70288](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70288)

PHLEGONTIS
TRALLIANI, CAESA-
ris liberti, de Mirabilibus &
longævis Libellus:

GVILIELMO XYLANDRO
Augustano interprete.

Deest principium.

* per fores in diuerforium exit: & ardente lucerna, videt illam sedentem apud Machaten. neque diutius se continens ob spectri miraculum, ad matrem accurrit, magnaq; vociferatione inclamans Charito & Nicostrate, surgere eos iussit, secumq; ad filiam accedere. hanc enim sibi viuã esse visam, & dei cuiusdã volũrate esse in diuerforio cum hospite. Charito cùm sermonem incredibilem audiuisset, principio nunciij magnitudine & tumultuatione nutricis consternata, animi est passa deliquium: mox filia recordata, fleuit: tandem insanire nutricem dixit, atq; abire iussit celeriter. Nutriceverò exprobrãte ipsi, quòd præignauia suam filiam videre negligeret, (nam
se

se quidem sanam esse, atq; animo sibi cōstare) ægrè tandem Charito partim à nutrice coacta, partim videre cupiens quid rei accidisset, ad fores hospitij se confert: idq; serò, quòd multum effluxisset temporis, dum secūdus nuncius perferretur. quo factum est, vt illi iam quiescerent. Mater igitur contuita, vestes quidem & lineamenta vultus visa sibi est agnoscere. Cum autem nulla esset veritatis rei perscrutandæ ratio, quiescendum sibi duxit, sperans se manè surrecturam, filiamq; depræhensuram: aut si seriùs veniret, è Machata totam rem cognituram: neq; enim mentiturum eum, si de tanta re interrogaretur. itaq; silens abiit. Prima luce illa, siue dei quodam nutu, siue casu aliquo abiens fefellit. Mater autem cum aduenisset, ægrè admodū tulit quòd eam non offenderet: adolescenti autem & hospiti re tota ab initio exposita, genua amplexa Machatæ, hominem obsecrauit, vt nihil occultans veritatem proderet. Adolescens animo anxius, initio quidem perturbari, vixq; demùm nomē edere, esse eam inquires Philinnium: tū principium introitus exponere, & mulieris cupiditatem, quæ se clam parentes

ad ipsum venire dixisset. Utq; rei fidem faceret, quæ ab ea fuerant relicta aperto risco protulit, annulum quem acceperat ab ea aureum, & fasciolam pectoralem, quam superiore nocte reliquerat. Charito ubi tanta vidit signa, exclamavit: scisisq; vestibus, & vitra à capite proiecta, in terram cōcidit, indicijsq; circumfusa luctū ab initio repetijt. Hospes ista cernens, cum omnes in summo essent mœrore, ac lamētarentur, ut qui iam iam sepeliendam sibi Charitonem putarent: animo conturbato consolari eam cepit, ut finem eiulandi faceret rogans: promittensq; illam, si rediret, ei monstraturum. quibus Charito mota verbis, mandato ut operam daret diligēter quo promissa impleret, domum abiit. Ut nox facta est, & hora appetijt, ad quam horam Philinnium solebat ad ipsum ventitare, expectarunt sanè illi aduentū: ipsa autem venit. Quæ cum consueto tempore esset ingressa, & in lecto cōsedisset, Machates nihil præ se ferens quid vellent, ré modò ipsam explorare cupiens, præsertim ut qui nequaquam crederet se cum mortua rem habere, quæ tam accuratò eodem temporis articulo ad se veniret,

ad

ad hæc etiam secum ederet atq; biberet: itaq; etiam ijs fidem non haberet quæ ab illis narrabatur, putaretq; quosdam eorum qui mortuos effoderet solent, effosso sepulcro vestes & aureum mundum patri puellæ vendidisse. cupiens ergo rē certò perspicere, pueros occultè mittit accitum eos. Cum autem confestim venissent Damostratus & Charito, vidissentq; ipsam, & primò quidem muti ac consternati adstitissent, admirabili spectaculo attoniti, deinde autem magnum sustulissent clamorem, ac filiam fuissent circumplexi: ibi tum Philinnium hæc eis dixit: O mater & pater, quàm iniuste in-
 uidistis mihi, ut cum hospite essem per-
 triduum in domo paterna, absque vllò
 maleficio. proinde vos denuò lugebitis,
 propter vestram curiositatem: ego autè
 rursum ab eo ad locum mihi designatū.
 non enim absq; diuina volūtate huc ve-
 ni. Hæc locuta, fuit illicò mortua, cor-
 pusq; eius conspicuum per lectū est ex-
 tensum. Matre autem circumfusa, ac pa-
 tre, cadaueri, magnoq; coorto tumultu
 in ædibus, atq; eiulatu, ob istam rem, cū
 & immedicabile spectaculum accidisset,
 & incredibilis casus: statim fama rei vr-

urbem peruasit, & ad me allata est. Ista igitur noctem ego turbam hominum, quæ ad ædes eas confluxerat, distinui, veritus ne quid nouarum rerum tentaretur, tali fama dissipata. Summo manè refertum hominibus fuit theatrum: omnibusq; singulatim narratis, placuit ut primò omnium iremus ad sepulcrum, eoq; aperto videremus, cadauerne in sandapila esset, an verò vacuum locum inueniremus. nondum enim sex menses à morte mulierculæ elapsi erant. Postquam aperuimus cameram, in quam omnes istius familiæ defuncti reponerentur, alijs quidè in culcitrīs conspeximus cadauera sita, & ossa eorum qui ante spacium temporis longius fuerant mortui: in ea sola, in quam reposita & sepulta fuerat Philinium, inuenimus iacentem annulum ferreum qui fuerat hospitis, & poculum inauratum, quæ illa primo die à Machate acceperat. Admirati atq; stupentes præ admiratione, statim ad Demonstratum in diuersorium nos contulimus, ut videremus an re vera cadauer mulieris conspiceretur. Quod cum vidissemus humi iacere, in concionem conuenimus: nam & magna erant quæ euenerant, & incredibilia.

bilia. Cum autem in concione tumultus
 existeret ingens, ac nemo ferè negotium
 dijudicare posset: primus Hyllus, qui a-
 pud nos non ariolus modò optimus, sed
 & augur præclarus habebatur, atq; in ar-
 te diuinãdi abundè omnia habebat per-
 specta, surgens, mulieris cadauer iussit
 extra fines sepeliri: (neq; enim condu-
 cere, vt iterum intra eos in terram depo-
 natur:) Mercurium verò terrestrem &
 Furias placari, tum omnes purgari, lu-
 strari etiam sacra, & iusta fieri dijs Mani-
 bus, mandauit. Mihiq; priuatim præce-
 pit, vt pro Imperatore & rep. rem sacram
 facerè Mercurio, Ioui hospitali, ac Marti,
 eaq; accuratè conficerem. Hæc illo effa-
 to, nos quod iusserat executi sumus. Ma-
 chates autem ille hospes, ad quem spe-
 ctum commeârat, præ mœrore mortem
 sibi consciuit. Proinde si statueris hac de
 re ad Imperatorem scribere, significa id
 per literas mihi, vt etiam quosdam eo-
 rum qui singula perlustrarunt, ad
 te mittam. Vale.

NArrat etiã Hiero, siue Alexãdrinus
 is est, siue Ephesus, in Aetolia
 spectrũ extitisse. Polycritus quidam de
 e 5 ciui-

ciuibus, à populo gentis Aetolæ præfe-
 ctus (ipsi Aetolarcham vocant) est desi-
 gnatus per triennium, ciuibus eum ad
 hoc munus deposcentibus, ob virtu-
 tem à maioribus ad ipsum propagatam.
 Eum gerens magistratum Polycritus, v-
 xorem ducit Locridem: cum qua vt tres
 dormiuit noctes, quarta extremum vitæ
 diem morte cōfecit. Mulier domi vidua
 māsit: & cum partus tempus appetijset,
 infantem peperit binis pudēdis, mascu-
 lino ac feminino, mirificè omnino mon-
 strosus: quæ supra pudēda erant partes,
 solidę erāt, & masculę: quę circū femora,
 feminea & tenera. Perterriti hoc casu
 propinqui, fœtū in forū protulerūt: ad-
 uocataq; concione, & coactis sacrificiis
 atq; mōstrorum inspectoribus, de eo de-
 liberarunt. Horū alij pronūciarūt, dissi-
 dium aliquod Aetolorū & Locrensiū
 portendi, fœtū enim diuisum esse, matris
 Locridis, ac patris Aetoli. Alij censue-
 runt matrem cum fœtu extra fines Aeto-
 liæ deportari, ac cremari debere. Dum
 hæc consultantur, subitò Polycritus pri-
 dem mortuus, in concione existit prope
 infantem, atra amictus veste. Is perter-
 ritos ciues eo spectro, & plerosq; fugam
 facien-

facientes, bono iubet esse animo, neq;
 ob hanc apparitionem conturbari. Post-
 quàm tumultus maiori ex parte sedatus
 fuit, tenui voce ita inquit: Ego, ciues, cor- c
 pore mortuus, beneuolentia & fauore ei c
 ga vos uiuo, & nunc adsum coram uobis c
 qui rebus terrenis imperatis, cōmodi ve- c
 stri causa. Horror itaq; uos, ciues meos, c
 ne tumultuemini, neue ob tam mirabi- c
 lem apparitionem aliquid capiatu mo- c
 lestiæ. obtestor autem vnumquemq; ve- c
 strum per suam ipsius salutem, ut mihi c
 ex me genitum infantem reddatis, ne c
 quid uolentum contingat, in aliam vo- c
 bis discedentibus sententiam, neue con- c
 tendendi mecum studio, difficilium atq; c
 aduersarum rerum fiat exordium. Non c
 enim fieri potest, ut negligam istam iniuriam, c
 si secuti stupiditatem uatū uestrorum, c
 infantem cremetis. Ignosco sanè uobis, c
 quòd improuiso hoc monstro conspecto c
 dubitatis quid sit agendum. Quòd si mi- c
 hi obtēperatis, metu præsentis & impen- c
 dentibus malis tutò liberabimini: sin a- c
 liò sententia uestra inclinabit, metuo ne c
 dum mihi dicto audientes esse non vul- c
 tis, in extremas incidatis calamitates. c
 Atq; ego quidē ea quam uiuus erga uos c
 gelsi

gelsi

» gessi, ductus beneuolentia, nunc quoq;
 » non expectatus adsum, & quid in rem sit
 » vestram, monui. A' vobis autem peto, ne
 » diutius me trahatis: sed re recta via puta-
 » ta, mihi obsequamini, & bono cum omi-
 » ne infantem tradatis, non enim licet mi-
 » hi longiorem moram producere, prop-
 » pter dominos qui sub terra sunt. Hæc
 » locutus aliquantulum quieuit, expectas
 » quid ad postulata sua essent responsuri.
 » Non defuerunt, qui tradendum ei infan-
 » tem, itaq; & monstrum & qui apparuis-
 » set genium auerruncandum esse cense-
 » rent. Sed maxima pars eam sententiam
 » impugnabat: ac per ocium de re tanta, &
 » quæ haberet explicatus difficilimos de-
 » liberandum contendebat. Cernens er-
 » go Polycritus, eos sibi animum non ad-
 » uertere, sed consilium ipsius impedire,
 » rursus ita locutus est: Itaq; ergo, ciues,
 » si quid ob consilij prauitatem vobis ad-
 » uersi eueniet, non mihi id, sed fortunæ
 » imputate, quæ vos ita ad deteriora ducit:
 » quæ mihi quoq; aduersa in prolem meâ
 » me nefarium reddit. Concurrente ad
 » hæc verba turba, & tollere monstrum co-
 » nante, arripiens infantem, & plerosq; fe-
 » rocius abigēs, discerpit eum, ac vorauit.
 » Cla-

Clamorē multitudo sustulit, lapidibus-
que eum cōiectis arcere aggressa est: ve-
rūm ille nullis saxorū obnoxius ictibus,
totū infantis corpus, demto capite, ab-
sumpsit, subitoq; euanuit. Quod factum
cum Aetoli agrē ferrēt, & in anxietatem
haud mediocrem venirent, Delphosq;
mittere vellēt, caput infantis in solo ia-
cens loquitur, & oraculo futura indicat:

O' populosa colens famosas natio terras,
Non lucos ad eas Phœbi, & fragrantia templa:
Namq; manus tibi pollutæ tolluntur in auras,
Ante pedesq; nefas positum via publica tangit.
Mitte iter ad tripodes, atq; ex me disce futura:
Nam tibi fata canam, quæ sint venturaq; dicam.
Hæc vbi lux primū reuoluto illuxerit anno,
Corpora Locrorum simul Aetolūmq; Mineruæ
Passim morte atra sternentur plurima iussu,
Interitus animæ expertes post funera viuent.
Nec requies erit vlla mali, vel paruula vobis.
Nam iam nunc cædis stillæ caput omne pererrāt,
Omnia nox tegit, & nimbus super incidit ater.
Quisq; domi viduus sua mēbra in limine ponet,
Nulla virum mulier lugebit, nulla parentes
Vsq; amplexa suos deslebit funera proles:
Vsq; adeo cunctos lethalis proluet æstus.
Heu patriā semper gemo, tam crudelia passam,
Et miserā matrem, quæ mortē postmodò obiuit.

Obscu-

Obscuros etiam superi, & sine nomine ponent,
 Aetolo & Locro quidquid de semine fiet:
 Vita meo capiti superat quia, nec mea membra
 Protinus à terris aboleuit cuncta recedens.
 Vos caput auroræ iubeo hoc exponere luci,
 Nec terræ infossum nigris celare cauernis:
 Atq; ex hinc patria iubeo migrare relicta,
 Palladis ad populumq; & cultas pergere terras,
 Effugium lethi si quod fors fata ministrent.

Audito hoc Aetoli oraculo, vxores, in-
 fantes, & senio prouectos exposuerunt,
 quò quisq; potuit: ipsi manserunt domi,
 & quid futurū esset expectauerunt. Con-
 tigit autē, vt anno proximo inter Aeto-
 los & Acarnanes bellū existeret, &
 vtrinq; magna fieret clades.

Narrat etiam Antisthenes philoso-
 phus Peripateticus, Aciliū Gla-
 brionē cōsulē cū legatis Porcio Catone
 & L. Valerio Flacco, praelio cōgressū cū
 Antiocho apud Thermopylas, acriter pu-
 gnasse, & milites Antiochi coëgisse arma
 abijcere. Ipsum Antiochum primū cū
 IO satellitibus in Aetoliam fugisse, inde
 compulsū Ephesum discedere. Aci-
 lius (vt is narrat) Catonem victoriæ nū-
 ciandæ causa Romam misit, ipse in Ae-
 tolos

tolos mouit: & Heracleam adortus, nullo negotio cepit. In pugna autē apud Thermopylas, Romanis signa illustrissima sunt facta. Nam cum se ostendisset ipsis Antiochus, ac fugisset: postridie Romani se colligendis ijs qui ab ipsorum parte ceciderant, tum legendis spolijs atque exuuijs & captiuis dederunt. Ibi Buplagus quidam Syrus, qui magno in precio apud Antiochū fuerat, turmamq; equorum duxerat, fortiterq; praelians ceciderat, Romanis, cum omnia spolia legissent, media die è mortuis surrexit, vulneribus affectus XII, & in castra eorū aduenit, atq; hos versus exili voce pronunciauit:

*Desiste ad manes turbam spoliare profectam:
Succenset Iupiter iam nunc facta impia cernens,
Iratuſ cædem ob legionis, & ob tua facta,
Immanem gentemq; tuas immittet in oras,
Imperio tibi quæ tua facta rependat adempto.*

Perturbati his verbis duces, celeriter multitudinē in concionē conuocarunt, ac de spectro consultarunt. Placuit vt Buplagus statim à recitatis versibus extinctus cremaretur, ac sepeliretur: Iustraretur exercitus, Ioui auerrucatori sacrum fieret: mitterenturq; Delphos, qui quid agen-

agen-

81 PHLEG. TRALLIANI
agendum esset perquirerent. Consulto-
ribus Pythia sic respondit:

*Desine nunc Romane, & ius fœ sit tibi cordi,
Ne longè maiori instructum robore Martem
Immittat Pallas tibi, qui fœra ciuibus atrox
Atq; domos viduet. post multos stulte labores,
Amisissis opibus repetes tua limina magnis.*

Quo audito, Romani omne consilium expeditionis in aliquem Europæ habitatorem suscipiendæ abiecerunt: & motis castris, à dicto loco Naupactum venerunt, Aetoliæ urbem, vbi commune est Græcorum templum, ibiq; sacrificia publica & primitias de more adornarunt. Hæc cum celebrarentur, imperator Publius infania correptus, multa diuino animi instinctu pronunciauit, quædam versibus, alia soluta oratione. Quæ res cum esset indicata multitudini, omnes ad Publij tentorium concurrerunt, simul & cõsternati, atq; dolore affecti, eo quòd optimus ipsorum dux atq; peritissimus in eam deuenisset miseriam: & cupientes audire quæ diceret. & tantus fuit cõcursus, vt quidam vehementius pressi suffocarentur. Versus, quos ille pronunciauit, cum essent adhuc in tentorio, hi sunt:

Ehctt

Eheu quàm dirum Pallas tibi, patria, Martem
 Immittet, postquàm Ausonias remeâris ad vrbes,
 Deuastata Asia natale solumq; beata,
 Thrinaciamq;, Deum quâ rex fundauit, amœnâ.
 Nâ procul, ex Asia, quâ sunt Hyperionis ortus,
 Adueniet grauis, atq; animis exercitus ingens,
 Traiectoq; freto rex angusti Helleponti
 Cum domino Epiri firmissima fœdera iunget,
 Inq; Asiam innumero constatas milite turbas
 Ex Asia, Europæq; educet finibus ample.
 Te subiget, viduasq; domos murosq; relinquet,
 Seruitioq; premet spe libertatis adempta.
 Atq; hæc ob sæuam fient Tritonidis iram.

His pronuntiatis, tunicatus è tento-
 rio se proripuit, & soluta oratione ita est
 locutus: Significamus, milites atq; ciues, ce
 vos ex Europa in Asiam digressos, Antio ce
 chum regem terra mariq; commissis su- ce
 perasse prælijs: subegisse quidquid est ci ce
 tra Taurum regionis, & urbium in ea cõ- ce
 ditarum, expulso in Syriam Antiocho: re ce
 gionem eam & vrbes Attali filijs vos tra ce
 didisse: Galatas, qui in Asia degunt, vobis ce
 cum pugna congressos succubuisse: mu- ce
 lieres eorum, liberos, & omnia impedi- ce
 menta vos cepisse, & in Europam duxis- ce
 se. A' Thracibus, qui in Europa oram ce
 Propontidis & Helleponti accolunt, re ce
 f deuntes

» deuntes vos, apud Aenianum regionem
 » inuasum iri, & eos nonnullis occisis par-
 » tem prædæ vobis erepturos: reliquis Ro-
 » mam perlatis cum rege Antiocho fœdus
 » extitutum, ea conditione, vt is certam
 » pendat pecuniam, & quadam regione ce-
 » dat. His dictis, magna voce in hæc ver-
 » ba clamauit: Video ex Asia trajicere e-
 » xercitus ferreis pectoribus, regesq; in v-
 » num conductos, & gentes varias in Euro-
 » pam, strepitumq; equorum, & hastarum
 » fragorem, cædem cruentam, prædatio-
 » nem grauem, ruinam turrium, & muro-
 » rum deiectiones, ac euastatione immen-
 » sæ terræ. Secundum hæc, rursus ver-
 » sus protulit, quorum hæc fuit sententia:

4 Nisææ quando frenis auroq; superbæ
 Egredientur equæ proprijs de sedibus albæ
 (Arte Syracusis quas in locupletibus olim
 Dædalus Eetion iucundæ nobile pignus
 Fecit amiciciæ, præsepia ad ærea stantes,
 Aureaq; inter se connectunt vincula cunctas:
 Quis super insignis radijs, oculosq; coruscans
 Inuehitur famosi Hyperionis inclita proles)
 Tum grauiū te Roma attinget summa malorū.
 Nam magnus veniens exercitus omnia perdet.
 Ciuibus orbabit fora, & vrbes igne cremabit,
 Sanguineq; implebit riuos, & sanguine manes,

Serui

Seruitioq; premet spe libertatis adempta.

Nulla virum è bello reducem tunc femina diro

Excipiet: Pluto nigro sed tristis amictu

Sub terras rapiet natos, matresq; patresq;

Marsq; peregrinis coget seruire relictos.

Sic fatus, conticuit: egressusq; castris,
 quercum quandam conscendit. sequen-
 temq; multitudinem aduocans, hæc di-
 xit: Mihi quidem, Quirites, cæteri q; mi-
 lites, conuenit ut à lupo rufo magno vo-
 rer hodie. Vos autem scitote, euentura
 vobis omnia quæ prædixi: ac vera me nu-
 mine quodam demonstrante prædixisse,
 hoc certissimo intelligite signo, quòd
 mox lupo aderit, & me interficiet.
 Hoc locutus, discedere eos iussit, & lu-
 pum non impedire quo minus accedat,
 dicens: si eum arcerent, malè id ipsis ver-
 surum. Obtemperante dictis multitu-
 dine, paulo post accessit lupo. quem
 quum videret Publius, de quercu descen-
 dit, & supinus còcidit. lupo autem eum
 laniauit, & vorauit, omnibus videtibus.
 cumq; præter caput omnia consumpsis-
 set, montem petijt. Porro turba acceden-
 te, & reliquias tollere, ac sepelire, uti le-
 ges iubeant, volente, caput humi iacès
 hoc carmen pronunciauit:

Non continge caput nostrum: fas non finit illos,
 Quos animo infenso Iouis odit filia Pallas,
 Contrectare caput sacrum. tu tangere cessa,
 Et quæ vera canam tibi nunc oracula serua.
 Dirus in has mittet Mars agmina fortia terras,
 Qui nigrum armatas turbas demittet ad Orcū,
 Prosternetq; solo turres & mœnia longa:
 Nostras diuitias, tenerã & cum coniuge prole
 Abripiens, Asia vehet ille per æquor in oras.
 Hæc tibi fata canit veracia Phœbus Apollo
 Pythius. is forti misso me, crede, ministro
 Ad sedes duxit quas obtinuere beati,
 Quâ manes inter Proserpina candida regnat.
 Quod cum audiisset multitudo, non
 leuiter perturbata, fanum posuerunt A-
 pollini Lycio, siue Lupino: aramq; eo lo-
 co vbi caput iacebat. tum nauibus con-
 scensis, domum quisq; suam nauigarunt.
 Cæterum euenerunt omnia, quæ
 erant à Publico prædicta.

Monstra sexuū. **I**am Hesiodus, Dicæarchus, Clitar-
Tiresias. chus, Callimachus, alijq; nonnulli de
 Tiresia hæc narrant. Tiresiã Eumaris F.
 in Arcadia cū esset mas in mōte Cyllene,
 serpentū, quos coire videbat, alterū vul-
 nerasse: illicoq; mutato sexu, in feminam
 mutatum esse, ac cum viro concubuisse.
 Moni-

Monitū autem oraculo Apollinis, vt cū
coëuntes serpentes iterū depræhendis-
set, alterū itidē sauciarer, ita enim in pri-
stinū sexū rediturū obseruata opportu-
nitate, consilium Dei fuisse exsecutum,
itaq; recuperasse pristinam naturā. Por-
rò Ioue cum Iunone altercante, illoq;
contendente plus voluptatis è re vene-
rea feminas percipere quàm viros, Iu-
none contrarium asserente: placuisse, vt
accitus ea de re pronūciaret Tiresias, vt-
pote vtrunq; sexū expertus. Hūc interro-
gatū respōdisse: decē in partes voluptate
ista diuisa, vnā viro, nouē mulieri obtin-
gere. Iunonē iratam, eū oculis confossis
excæcasse: Iouem ei vaticinandi artem
dono dedisse, & vitam VII seculorū.

Iidem perhibent, apud Lapithas Ela-
to regi filiam fuisse, nomine Cænidem. *Cænis.*
cum hac Neptunum congressum, pro-
misisse, facturum se ei quodcunq; vellet.
ipsam petiisse, vt ab eo in virum mutaretur,
fieretq; inuulnerabilis. præstitisse id
Neptunū, nomenq; viro Cæneus factū.

Antiocheæ etiam, quæ est ad Mæan-
drum sita, homo mixto sexu, quem an-
drogynum appellant, fuit, præsidente
Athenis Antipatro: Romæ M. Vinicio, &

*Virgo in mare
mutata.*

T. Statilio Tauro, cui Corbilij cognomen fuit, Coss. Etenim virgo quedam parentibus nata illustribus, cum annorum esset XIII. multis procis petita ob pulcritudinem, postquam de parentum sententia desponsata est, nuptiarum die appetente domo progressura, subito dolore vehementissimo correpta exclamavit. Domestici eam reductam in aedes, ita curauerunt, ut quae doloribus ventris & conuersionibus intestinorum laboraret. Verum dolore per triduum continuum permanente, omnibusque eum ob casum anxijis, cruciatibus, neque interdiu neque noctu remittentibus, cum omnes eius vrbis medici ipsam curaret, nullam tamen affectus causam inuenirent: quarta die sub auroam intendentibus se acrius doloribus, puellaque magno cum eiulatu exclamante, subito virilia prodierunt, ac e virgine vir est factus. Qui aliquanto post Romam fuit ad Claudium Caesarem adductus: atque hic, prodigij istius causa, in Capitolio Ioui auerruco ara posuit.

Alius fuit androgynus Mevaniae, quae est vrbs Italiae, in diuersorio Agrippinae Augustae, praeside Athenis Dionysodoro, Romae D. Iunio Silano Torquato, & Q. Asterio

Asterio Antonino coff. Nam virgo quæ-
dā Smyrnæ nata, Philotis nomine, cum
matura viro nuptum tradita esset à parē-
tibus, masculino enato membro in vi-
rum abiit.

Eodemq; tempore Epidauri alius fuit
androgynus, natus in opibus parētibus,
cui nomen prius erat Sympherusa: in vi-
rum autem mutatus, Sympheron cepit
vocari, vitamq; colendis hortis triuit.

Quin & Laodiceæ, quæ est in Syria,
mulier Aeteta nomine, etiamnum cum
marito degens, è femina vir extitit, cui
nomē Aetetus: præside Athenis Macrino:
Romæ consularum gerētibus L. Lamia,
& Aeliano Vetere. hūc ipse quoq; vidi.

Fuit & Romæ androgynus, præside
Athenis Iasone: Romæ M. Platio & Sex.
Carminio, Hyæo, ac M. Fulvio Flacco
coff. Quam ob causam Senatus iussit, à
sacerdotibus Sibyllæ oracula recitari at-
que exponi. sunt autem hæc:

*Omnia prodigia & fatalis ordine casus,
Tela mea expediet, si condita mente tenebis.
Roma mihi parens. Nā partum femina quōdam
Ancipitis sexus edet, cui nulla virilis
Membra absint sexus: sed & omnia protinus
adsint*

f 4 Conspi-

Conspicienda gerunt quæ prima ætate puellæ,
 Disce quibus iam tunc operandum sit tibi sacris
 Et Cereri, & natæ Cereris: num dicta faceſſas,
 Ipsa mihi testis fuerit regina monenti.
 Persephonæ in primis castæ, & Cereri vene-
 randæ,

Theſaurum ex multis cura componere nummis,
 Sive voles ex omnigenis hunc urbibus auctum,
 Hunc Cereri sacrum pones, propriumq; dicabis,
 Hinc coram populo nouies ter ducere vaccas
 Pulcras, cornutas, nitidas candore pilorum,
 Et quas vos cunctis forma præſtare putetis.
 Et totidem ritu peragant hæc sacra Pelasgo,
 Reginam lethi exsortem celebrentq; puellæ
 Et purè & castè. Nec non vxoribus inde
 A vestris stabiles diuæ exhibeantur honores.
 Hæ, telæ rursus noſtræ concepta tenentes,
 Magnificæ Cereri ſplendentia lumina geſtent:
 Ter totidem iactentq; in flammæ sobria sacra,
 Quæ ritus vetulæ norunt, formamq; sacrorum.
 Aſt aliæ totidem Plutonidi munera mittant,
 Quarum ætas tenera, & grauibus mens libera
 curis.

Et veneradam orent Hecaten, ac cuncta ſcientè,
 Vt ſurgente domi maneat dea maxima bello,
 Ne patriæ atq; ſui Græcos obliuio tangat.
 Inde ferant alij gazam, iunctæ hisq; puellæ
 Licia diuino varia & circumdata malo,

His exornatus compescat vti mala Pluto.
 Tum quod prae cunctis pulcrum atq; optabile
 tellus

Educat, id malo iunctum, textoq; feratur
 Munus reginae, Cerere est quam nata, puellae
 Iamq; deas, vt seruitij miseranda precatus *
 Auertant patria vestra iuga: sanguine nigro
 Plutoni diti tuum caerulei bouis, omnes *
 Vestibus ornatos nitidis, et pastor vt adsit
 Ipse bouis ductor, nec non alij quoq;, vestra
 Parentes nutrit quos patria relligioni.

Nemo etenim sacris incredulus impius adsit.
 Turba profana foras, diuum decedite templis.
 Tractent sacra pij, et qui nostra oracula callent,
 Hi Clario caste sacris operentur, et aris
 Pinguia caprarum candentum sumina ponant,
 Velatoq; deum capite ante altaria proni
 Suppliciter pacem Paeona poscite votis.

Hinc regina deum Iuno placanda precando.
 Vacca tibi ritu patrio maetabitur, alba,
 Matronaeq; canant illam, celebrentq; tuarum
 Praecipuae, et si quas medio tenet insula ponto.
 Non astu, sed vi Cumanam quippe coactam *
 Illae habitant terram, venerandae patria quarum
 Reginae Iunonis habet sculptum simulacrum.
 Ipsa aderit, si nostra illam praeccepta secutus,
 Rite coles a me monstratis iam tibi sacris.

Insuper agnorum quoq; sobria sacra quotannis

Exhibeas, luces anni totius in omnes,
Manibus adsidua cum relligione deinceps.
Sic tibi propitiam diuam, facilemq; tenebis.

* Cetera sub radijs velo occultata videbis
In folijs nostris *

Te desiderium quia dulce feracis oliuæ
Corripuit, folia accipies medicamen ab illa,
Dum mala felici decedant tristia fine.

Exoptata dies vobis, votisq; petita *
Quæ soluat tandem ærumnis, reddatq; quietem.
Hec tu me terris excitam fâta Pelasgis
Euentura tibi quondam prædicere cogis.

Messenæ ante annos non multos, vt Apollonius autor est, dolium ex lapide confectum, vi tempestatum, & alluuiione copiosæ aquæ ruptum est: & ex eo dolio effusum caput triplæ ad humanum quâtitatis, duos habens dentiû ordines. Cùm verò quæreretur, cuius id fuisset: inscriptio id manifestauit. erat enim inscriptum ΙΔΕΩ, Idæ. Publico itaq; sumptu aliud dolium Messenij curauerunt, inq; id caput reposuerunt: atq; accuratius Herois eius reliquias coluerunt, cùm videret hûc esse, de quo Homerus ita scripsit:

Idæ Herois caput.

Iliad. i. 554. Idæ, mortales valido qui robore cunctos
Tempestate illa superauit: quiq; decoram

Ob

Ob spōsam, rigidum tulit imperterritus arcum,
Aggressus telis magno contendere Phœbo.

In Dalmatia quoq; , in spelunca quæ *Diana specus.*
Dianæ dicitur, videre licet multa corpo-
ra, quorum costæ XVI. vlnas excedunt.

Apollonius Grammaticus narrat, *Terræmotus,*
T. Neronis ætate terræmotū fuisse, quo *& monstroſæ*
multæ ac celebres Asiæ vrbes funditū *corporum ma-*
deletæ sint, quas deinde Tiberius suo *gnitudines.*
sumtu instauravit. Propter quod benefi-
cium, Asiani colossū ei confecerunt, ac
posuerunt in foro Romano, ponē fanū
Veneris, & singularum deinceps vrbium
statuas subiunxerunt. Sed & Siciliæ
non pauca numero vrbes eo terræmotu
afflictæ fuerunt, & loca Regio vicina: &
Ponticæ eum nō pauca gentes senserūt.
Enimuerō quibus locis terra à se diuulsa
fuit, ingētia sunt reperta cadauera, quo-
rum magnitudine stupefacti incolæ, nō
ausi ea loco mouere. indicij causa Romā
miserunt dentem vni exemptum, qui pe-
dis mensuram non attigit modò, sed etiā
superavit: quem legati Tiberio ostendē-
tes, simul etiam quæsiuerunt, vellēne
ad se heroēm, cuius is fuerat, afferri? Ibi
Tiberius prudenter consilium eò dire-
xit, vt neque cognitione magnitudinis
seipsum

seipsum priuaret, & spoliandorum cadauerum flagitium euitaret. Insignem quédam geometram, nomine Pulcrum, quem ob artem apud se honorificè habebat, accitum, faciem iussit fingere proportionem denti respondentem. Qui dimensus, dentis quãtitate perspecta, quãta facies, & quæ totius corporis moles futura esset, celeriter opus absoluit, & ad Imperatorem attulit. isque sufficere sibi hoc spectaculum dicens, dentem eò, unde erat allatus, remisit. Neq; est huic fides deroganda narrationi, cum in Aegypto quoq; locus sit, Litræ appellatus, in quibus Litris corpora istis non minora ostenduntur, non obruta terra, sed in cõspectu posita: neq; confusa aut conturbata ea, sed ordine suo collocata: vt qui accedit, cognoscere possit, quæ femorũ ossa sint, quæ crurum, aut aliorum membrorum. Itaq; ne hæc quidem aliena à vero putanda: sed cogitandum est, quòd initio natura vigens viribus omnia deorũ naturæ æmula educauit: successu autem temporis, cum emarcesceret, naturarum quoq; quantitates decreuerunt. Sed & Rhodi accepimus ossa tanta esse, vt cõparati cum ijs nostri homines, sint multo

multo minores. Idem ait, prope Athenas insulam esse quandam, quam Athenienses cum vellent muris munire, dum foderent fundamenta, inuenerint sepulcrum longitudine C cubitorum, atque intus cadauer ad ossa vsque absumtum, cum hac inscriptione:

Sepultus ego Macrofeiris in longa insula

Vitæ peractis annis mille quinquies.

Eumachus in Periegesi, seu Orbis terrarum enarratione, scribit: Carthaginenses, cum circum suam prouinciam agerent fossam, dum terram exhauriunt, incidisse in duo ossea cadauera, condita arcis: quorum alterius compages longa fuerit XXIV cubitos, alterius XXIII. Theopompus Sinopesis in libro de Terræmotibus scribit, in Bosporo Cimmerico, subita terræ concussione quendam colliculum dissiluisse, eiectaque ingentia fuisse ossa, ita ut compage eorum in morem humani corporis composita, longa ea fuerit XXIV cubitos. aitque, circum accolentes barbaros, ossa ea in Mæotidem abiecisse paludem.

Ad Neronē allatus est infans quadri-^{Monstrosi par-}
ceps, respondētibus proportione etiam ^{tus.}
cæteris mēbris, Athenis præfecto Thra-
fyllo:

fylo : Romæ, P. Petronio Spaliano, & Cefennio Peto coff. Natus est & alius, caput habens è sinistro enatum humero.

Athenis præfecto Deinophilo, Romæ Q. Veratio & Cn. Pópeio Gallo coff. Reçij Tauri viri prætorij vxoris primaria ancilla Romæ, fimiã peperit. Cornelij Gallicani vxor Romæ infanté partu edidit, capite Anubidis: Athenis præfide Damostrato, Romæ A. Lucennio Nerua Silianiano, & M. Vestino Attico coff. Mulier Tridenti vrbe Italiæ nata, serpentes enixa est globi in morem conuolutos, Romæ Domitiano Cæsare IX, & Perilio Rufo II. coff. Athenis magistratu vacantibus. Romæ quædam bicipitem abortu edidit fœtum, qui aruspicum iussu in Tiberim amnē est abiectus: Athenis præfide Adriano, qui deinde Imperator est factus: Romæ, Traiano VI. & T. Sextio Africano coff. Dorotheus medicus in Cõmentarios suos retulit, Alexandræ in Aegypto cinẽdũ peperisse: fœtum conditũ miraculi causa asseruari. In Germania, in exercitu Romano quẽ T. Curtilius Mancias duxit, seruus militis peperit: Athenis Conone præfide, Romæ

Q. Volusio Saturnino, & P. Cornelio Scipione coff. Sed & Antigonus narrat, Alexandræ mulierem quandã quatuor partub. XX foetus edidisse, quorũ maior pars enutrita sit. Eademq; in vrbe alia mulier quinq; infantes vnà peperit, tres masculos, duas feminas, quos suis sum-
 tibus ali iussit Traianus imperator, eademq; mulier circumacto exinde anno, tres infantes peperit. Hippostratus in libello de Minoe, Aegyptum perhibet ex vna vxore Europa, Nili filia, L filios procreasse. Itemq; Danaus, ex vnica Euryopa Nili filia, quinquaginta tulit filias. Craterus, Antigoni regis frater, nouisse se scribit quendam hominem, qui spacio septennij & puer fuerit, & adolescens, & vir, & senex, & vxorem duxerit, & progenerata prole mortuus. Megasthenes autor est, mulieres Palææ habitantes, sex annos natas parere. *A-Hippocentaurus.*
 rabia vrbs est Sauna. in ea inuentus est *rus.*
 hippocentaurus in môte admodum excelso, qui lethali abúdat veneno: cui veneno idem est cum vrbe nomen omniũ pestiferorum acutissimum atque efficacissimum. Hippocétaurum rex cū cepisset viuum, cum donis ad Cæsare alijs in
 Aegy-

Aegyptū misit. vescebatur carnibus: sed
 aëris mutati impatiens, mortuus est.
 Eum conditum, præfectus Aegypti Ro-
 mam misit. primumq; in palatio est mō-
 stratus. Facies, quàm humana fuit ei tru-
 culētior: manus & earum digiti pilis in-
 recti, latera ventri & prioribus pedibus
 contigua, vngulæ equinæ solidæ, iuba
 subfulua, quanquam condimenta eam
 ferè cutis in morem nigrā fecissent: ma-
 gnitudo non quanta pingitur, non ta-
 men exigua. Feruntur in nominata vrbe
 etiam alij esse: sed eum qui Romam mis-
 sus est, si quis non credit, videre potest.
 7 repositus est enim in finibus Imperato-
 ris, conditus, vt dixi.

DE HIS QVI CENTVM
 annos vixerunt.

ITALI, qui centum annos vixerunt:
 quos ex ipsis Censuum commenta-
 rijs conquisitos, non obiter depræhen-
 dimus.

L. Cornelius, Cornij F. L. Glauceius
 Verus, L. F. L. Vetustius Secundus, L. F.
 L. Licinnius Palus, L. libertus. L. Aci-
 lius Marcellus, L. F. Omnes hi, vrbe Pla-
 centini

centini. L. Vettius M. F. Brixellensis.
 L. Cufsonius, L. F. vrbe Cornelia. L.
 Gaminus, L. F. Velia. C. Portenfius
 Fronto, Sex. F. Bononia. C. Nonius
 Maximus, P. F. Brixellis. B. Amurius
 Teiro, C. F. Cornelia. C. Castopudes,
 Titij F. Parma. C. Vatius Tertius, Sp.
 F. Placentia. C. Iulius Pothus, Rauena.
 C. Valerius primus, Q. F. Velia.
 Cefelias Cyrus, Placétia. Catia C. filia,
 Fauétia. P. Fuluius Phryx, L. libertus,
 Pollentia. P. Neuius, L. F. Basilea. P. De-
 cénius Demosthenes, P. libertus, Arimi-
 no. Petronia Quinti, L. liberta, Placétia.
 Pollia Polla, Sp. filia, Aetofia. M. Vilo-
 nius Seuerus, Veleia. M. Terétius Al-
 bius, M. libertus. M. Antonius, L. F. M.
 Talpius Vitalis, M. F. oēs Placétini. M.
 Accelius, M. F. Bononia. M. Nirellus,
 C. F. T. Vibius Thalbius, Særij F. Par-
 menses. T. Aemilius Q. F. Regia. T.
 Veteranius, P. F. Bononia. T. Nume-
 rius, T. F. Placentia. T. Seruius secun-
 dus, T. F. Bononia. T. Petronius, Sp.
 F. Placentia. T. Antonius, M. F. Regio.
 T. Erufius Pollio, C. F. Bononia. T.
 Camorius Terfius, T. F. Fidétia. Turel-
 la Forensis, C. liberta, Bononia. Q.
 g Cassius

Cassius Rufus, Q. F. Q. Lucretius Pri-
 mus, Q. F. Regini. Q. Velius, P. F. Velia.
 Albaria Sabina, Parmensis. Salvia Va-
 rena, P. F. Basilea. Bebia Marcella, Sex-
 filia, Ortisia. Bascia Asticosi, Philippis
 Macedonię. Bonzeltoni inquilini Pol-
 pæ, Macedo. Fronto Albutij Macedo
 Philippensis. Sarces Kilamacetis Am-
 phipolitana. Aedesius Diza Paræco-
 polis, Macedo. Zækedenthes Mucasi,
 eadem patria. Mantis & Prœzi Mace-
 do, ab Amphipoli. Alexander Deme-
 trij Tianus, à Ponto & Bithynia. Gaza
 Timonis Tianę, indidem. Chresta An-
 tipatri, Tiana. Chrysum Theophili,
 Tiana. Hiero, Hieronis F. Tianus. Mu-
 zacus Mucantij, è Nicomedia Bithyniæ.
 L. Phidiclanus Nepos, Sinopésis. Alu-
 cius Apiliuta, Lusitanus, vrbe Intera-
 niesia. eademq; vrbe Ambatus Ducu-
 rij F. & Camalus Cantolgunij F. Cel-
 tius Pellij F. vrbe Apeilocario. Arrun-
 tius Appij F. vrbe Conimbrigesia, & ea-
 dem Tamphius, Celtij F. Duccu-
 rius Aluccij F. vrbe Aebu-
 robisyngesia.

QVI AB ANNIS C ET IV

vsq; ad CX protraxisse vitam an-
notati sunt.

C. Leledius primus, annos CI. Cloa-
dia potesta, C. libera, totidem, Bo-
nonienses. Cusinia Iuuenca, C. liber-
ta, Corneliensis, annos CI. Cereo-
nia Verecunda, P. liberta, ipsa quoque
Corneliensis, annos totidem. Liuia At-
rica, P. liberta, & Buria Lychnænis, Par-
menses, annos vixerunt totidem. C. Sâ-
phius, C. F. annos CII. Velia natus. Q.
Cornelius, Q. F. Regij: T. Antonius,
T. F. Parmensis, totidem. Cocnania Mu-
sa, annos CIII, Corneliensis. Demo-
critus Abderites, annos CIV. mortuus
est abstinentia cibi. Totidem annos vi-
xit Ctesibius historiæ scriptor, & (vt
in annalibus Apollodorus refert) inter
deambulandum viuendi finē fecit. A-
gatharchides libro historiæ Asianæ no-
no scribit, Hieronymum historicum,
cum is & temporis multum in expedi-
tionibus bellicis tolerasset, & in pugnis
permulta accepisset vulnera, annos natū
totidem, decessisse. C. Lallias Tio-
neus, L. F. vitā produxit per annos CV.

g 2 vrbe

vrbe natus Bionia. P. Quiscentius Sphyrio, P. libertus, Bononiensis: T. Cottinas Chryfantus, T. libertus, Fauétinus: M. Pomonius Seuerus, M. F. vrbe Tannetana: Sext. Neuius Sext. F. vrbe Parmia: omnes totidem. L. Aelius Dorotheus, L. libertus, Bononiensis, annos CVI. C. Pompuus Montianus, P. F. annos CVII. Polla Donata Sext. filia Bononiensis, annos CX. Munaria Procula L. F. Regina, totidem.

QVI AB ANNIS CX VS-
que ad CXX progressi, in Commentarijs memorantur.

T. Purennius Turus, L. F. Corneliensis, annos CXI. L. Antistichus Soterichus, L. libertus, Rauennas, CXIII. L. Petri, Corneliensis CXIII. Iulia Modestina, Coriolis vrbe nata, liberta primipularij, nostra adhuc ætate superstes, vrbe Brixellis, annos CXX.

QVI AB CXX ANNIS
vsq; ad CXXX vixisse annotati sunt.

L. Tertius, Bononia, annos CXXXV. Faustus Cæsaris seruus, è Sabinis, à Prætorio Pallantiano, annos CXXXVI.
quem

quem & ipsi vidimus, Adriano Cæsari exhibitum. Arganthonius Tartesium rex, vt Herodotus & Anacreon poëta narrât, annos CL. Sibylla Erythrea, De Sibylla Erythrea. annos vixit non multo pauciores CIO. quod ipsa in Oraculis in hunc modum indicat:

*Sed quid flebilibus nõ nostra incommoda verbis
Vaticinor, rabie fãtali concita mentem?*

Quin stimulos nostri potius contrecto furoris?

A'teneris semper mala fors me exercuit annis,

Adq; senectutis prouexit damna molestæ.

Inter ego vãsana homines, non credita cuiquam

Vata cano, & duros casus bene gnara futuri.

Idcirco inuidia Latonæ filius acri

Correptus, mihi fatidicamq; infensus ob artem,

Corporis hanc animã misera de compede soluet,

Infesta carnem ferus interimetq; sagitta.

Et mea tunc liquidas anima vt transibit in auras,

Auribus humanis vento permixta volucris

Fata canet cæcis ambagibus obscurata.

At supra matrem corpus deforme iacebit

Tellurẽ: neq; enim id quisquã mandare sepulcro,

Ingestaq; volet mortalis condere terra.

Quæ laxata calore meum tamen inde cruorem

Hauriet, hinc varias foecundaq; proferet herbas,

Vnde iecur pecudum subiens vis certa futuri,

Consilia ostendet gnaris occulta deorum.

§ 3 Atq;

Atq; meas carnes, subeunt quæ saxa volucres,
Cum carpent, ventura procul mortalibus edent.

Hoc oraculo indicatur, Sibyllam istâ decem ætates inter homines exegisse: & postquam è viuis excessit, animam in aërem elatam effecisse, vt ad aures hominum omnia & sermones de futuris acciderent. cadauere autem insepulto iacente, aues eius carnibus vescentes, auspicio ventura indicasse: reliqua parte computrescente, & terram penetrante, pecudes, quæ è terra ea enatas herbas depascerent, diuinationem quæ è iocinorum sit inspectione, inter homines introducturas. Cæterùm ætatē Sibylla annis CX. definit in oraculo Romanis dato de ludis, quos ipsi Seculares vocant. Cum enim ipsorum focij & amici non starent pactis, sed crebrò nouas res tentarent, & bellum inferent: cecinit Sibylla, Si hæc spectacula ederentur, Latinos, qui defecerant, subditum iri. Oraculi hic est tenor:

Ætas, seu seculum.

Oraculū, quod iudi seculares instituuntur.

Viginti & centum reuolutis protinus annis
(Quæ sunt humanæ longissima tempora vitæ)
Hæc memori tum mente tibi Romane teneto,
Hæc age, quantumuis obliuiscare te ipsum.
Quâ campus flauas vndosi ad Tibridis vndas
stringitur, angustis & circumscribitur oris,

Hic tu, sub terras vbi Titan lampada condet,
 Obscuræ noctis sese intendentq; tenebræ,
 Omnigenis placæ immortalia numina sacris:
 Atq; agnos diuis, nitidas & cæde capellas.
 Cœruleas etiam veneraberis Eilithyas,
 Ritè sacris factis, faustæ quæ partibus adsunt.
 Aram frugiferæ Telluri deinde dicabis
 Gratus ouem. tauros candentes ad Iouis aram
 Tum statues, radijs cum Sol terrestria lustrat:
 (Non noctu. nam cœlitib. sacra ritè feruntur,
 Cum lux alma dici cœlum terrasq; retextit.)
 Pulcrâq; Iunonis donetur bucula templo,
 Quinetiam Titan Latonia proles Apollo
 Placetur sacris, cantent Pæana Latini,
 Atq; choros ducant: pueriq; ætate vigentes
 Parte alia, atq; alia florentes vere puellæ
 Aetatis, nondum charis genitoribus orbæ.
 Atq; verecundæ matronæ luce sub ista
 Curuatis celebrem genibus Iunonis ad aram
 Concilientq; deam, & sacrata piacula soluant
 Vir mulierq;, magis tamen isthæc femina debet.
 Ista domo sibi quisq; ferat, quas fas iubet almis
 Primitias offerre dijs, & fausta precari.
 Pro se quisq; virum sibi condita in ædibus isthæc
 Afferuet, festis castus promatq; diebus.
 Lucibus his, noctesq; per has ad fana deorum
 Turba hominum festiua adsitq;, & seria risu
 Temperet, adsiduisq; adsit creberrima sacris.

Horum non vlllo te obliuio tempore tangat,
 Itala sic tellus tibi cuncta, omnisq; Latinus
 Seruiet, & pavidum mittet tua sub iuga collū,

FINIS.

A P O L L O N I I H I
 S T O R I A E M I R A B I L E S,

Xylandro interprete.

I.
 Epimenides.

Epimenides Boli F. Cretensis, à
 patre & fratribus in agrum
 missus, ouis in urbem addu-
 cendæ causa, fertur, cùm eum
 nox obrueret, à semita deflexisse, ac dor-
 miuisse per LVII. annos. quod cùm
 alij memoriæ prodiderunt, tum Theo-
 pompus in historijs, percurrens quæ sin-
 gulis locis mirabilia euenerunt. Inter-
 ea verò temporis propinquos Epime-
 nidis, vitam cum morte commutasse:
 ipsum somno solutum (opinatum au-
 tem fuisse, eadem se die euigilasse, qua
 obdormiisset) ouem, cuius gratia mis-
 sus fuerat, quæsiuisse, quam cùm non in-
 ueniret, rus profectum, prædium reperis-
 se venditum, & instrumenta mutata, ita-
 que in urbem abiisse, domumq; vt vene-
 rit, ibi de omnibus rebus cognouisse: in-
 ter